

eskalátor

Pan JUDr. Stanislav Křeček, zástupce veřejného ochránce práv, při svém pracovním nasazení patrně trpí nedostatkem lidského kontaktu. Asi proto si na Facebooku hodně povídá s lidmi. Je ale škoda, že si ještě nepřivykl na změnu úřadu a ze svého profilu dělá volební stránickou agitku. Ještě hůř se s úřadem ombudsmana jakožto demokraticky smýšlejícího člověka slučují následující výroky: „Egypt náš vzor! Armáda rozpustí parlament a vyhlásí nové volby“ nebo „Proč sem pořád někdo plete Romy? Proti Romům žádné demonstrace nebyly, jen proti těm lidem, kteří se neumějí chovat a se kterými je těžko žít...“ Opravdu zajímavá ukázka orientace v české realitě a podivný důkaz kompetence pro zastávaný úřad. Protože tyto výroky nechápu a protože mi je pan Křeček vyložit neuměl, požádal jsem o jejich osvětlení ombudsmana. Nerozumíte jim jako já? Zkusíte se Pavla Varvařovského zeptat také.

T. Čada

Nedávné zprávě o tom, že Grada a další nakladatelství podávají žalobu kvůli zveřejnění oskenovaných knih na serveru Ulož.to, chyběl pohled z druhé strany. Co neznámý pachatel svým činem sledoval? Co má dělat student,

který shání vzácnou, nedostupnou, drahou nebo měsíce vypůjčenou knihu? Tvrdívá se, že piráti bezprácně parazitují na práci druhých. Představte si ale, jaká je to otrava naskenovat celou knížku a vzniklé obrázky seřadit do podoby publikace. Ve skenech přitom nejde fulltextově vyhledávat a kapesní čtečky mívají s jejich zobrazením problémy. Další nadšenci proto zdrojové soubory prohání softwarem, který se snaží identifikovat písmena a obrazová data převádět na text. Chyby je ovšem nutné korigovat ručně. Všimněme si, jak celý tento proces připomíná práci nakladatelství. Po korekturách ještě následuje zlom a sazba. Ladí se zobrazení na čtečkách a monitorech, použité fonty. Některé ilegálně šířené knihy tak nesou výrazný vklad lidské práce a dokonce i znaky jakýchsi undergroundových edic, podepsaných nanejvýš přezdívkami. Další lidé pak knihy sbírají, pečlivě katalogizují, dávají názvům souborů jednotnou podobu a řadí je podle oborů, mnohdy i s využitím knihovnického desetinného třídění. Tito „křečci“ pak vytvářejí jakési místní knihovny, na něž se člověk obrátí, když potřebuje nějaký nesehnatelný kousek. Třeba Atlas neuroanatomie lidského mozku. Nemohla by nějaká osvěceniější knihovna budovat šedý archiv, který by shromažďoval neoficiálně kolující knihy, pro případ, že by je někdo potřeboval? Asi ne. Ale dokud se tak nebude dít, budou takovéto knihovny „libri prohibiti“ vznikat

v undergroundu. V celém procesu nenajdeme nikde ani náznak peněžního zisku, jen snahu dostat se k nedostupným informacím a zpřístupnit je druhým. Proč je pojem sdílení kriminalizován? Zdá se, že něco ukrást není ještě tak velkým přečinem jako podělit se. Sobeký akt de iure získává vrchu nad altruistickým činem, je méně společensky nebezpečný.

H. Šípek

V neklidné době, kdy z každé novinové stránky vykukuje jedna pohroma horší než druhá, málem zapadla zpráva, že se prezident Miloš Zeman odhodlal k razantnímu kroku – definitivně skoncovat s teletextem a stanout po boku Baraka Obamy, papeže Františka, ale i prostého lidu na půdě sociální sítě Twitter. Zdá se, že dříve populární službě pomalu zvoní umíráček, když i jeden z jejích posledních veřejně známých zastánců přechází k modernějším způsobům komunikace. Prezidentův skorojmenovec Jan Zeman, šéf teletextu v České televizi, celou situaci tak dramaticky nevidí: „Občas máme pocit, že se stávající teletext blíží ke svému konci, ale pak zase vidíme, že stále patří mezi nejúspěšnější doplňkové služby televizního vysílání.“ Přežije teletext Zemanovu zradu? Budoucnost je, jak se říká, ve hvězdách. Z prvního tweetu na „MzemanOfficialni“ je ovšem jasné, že to hlava státu s internetem myslí vážně. Má i nové webové stránky.

J. Gruber

Před č...
veřejně...
chody...
ho pro...
v refer...
ním dr...
šestná...
tem m...
Namítá...
argum...
pad se...
tel. Ma...
ta a stá...
vztahy...
pila zb...
ního le...
vlády M...
ty stát...
ni nak...
metr č...
kový fo...
nácť ko...
nyní b...
tě ve V...
cenu, k...
ních ú...
ho leti...
ce bud...
jako „k...
Martin...
právě o...
K. Vojtí